

A tartalomról:

Szentháromság, konfirmáció	2
Alapítványi beszámoló	4
Kicsoda a lelkész?	5
Énekeltünk az Úrnak!	6
Irodalmi emlékkör	8
Várnak a szigetek	9
Presbiteri továbbképzés	9

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2009. 2. szám

Pünkösöd

A Lélek kiadásának ünnepe

A Húsvét utáni ötvenedik nap, Pünkösöd, keresztyén életünk nagy ünnepe, az Egyház születésnapja. Nem csoda, ha a világ nem sokat tud róla, hiszen aki ismeri a Szentlélek csodáját, az már nem a világ, hanem Isten házanépének tagja. Nekünk, akiket Ő a Jézus Krisztusba vetett hitre hívott, akik a gyülekezetben Isten gyermekeiként, egymás testvéreiként élünk, nekünk a Pünkösöd nemcsak emléknap, hanem újra és szüntelenül megélt csoda. Ezért a jókívánságnak, amellyel minden Testvérünknek áldott ünnepet kívánunk, mély tartalma, múlt-ra és jövőre tekintő, széles ölelésű látóköre van. E drága ünnepre ajándéku adjuk Luther Márton gondolatait.

Jézus mondja: Én kérem az Atyát, és más Vigasztalót ad nektek, hogy veletek maradjon mindörökké. (Jn 14:16.)

„A Szentlelket olyannak kell megismer-nünk és hinnünk, amilyennek maga mondja magát. E szerint nem a harag és a rettentés Lelke, hanem kegyelem és vigasztalás Lelke. Így az egész Szenthá-romság csupa kegyelem. A Fiú azzal vigasztal, hogy könyörög a Szentlélek-ért, az Atya meg azzal, hogy adja a Szentlelket, a Szentlélek pedig maga a Vigasztaló. A keresztyéneken tehát nincs harag, fenyegetés vagy rettentés, hanem csupa szívélyes szeretet s édes vigasztalás égen-földön. Miért? Hát azért – mondja Ő – mert tömlőctartótok és hóhérotok úgyis elég van, aki rettent-sen és gyötörjön benneteket.

A Szentlélekről tehát azt kell tanulnunk, hogy Vigasztaló. Ez a módszere, tiszte és tulajdonsága. Önmagában való isteni lényéről ne vitatkozzunk. Istenségére

nézve a Szentlélek az Atyától és a Fiútól elválaszthatatlan isteni lényeg. Számunkra azonban Vigasztaló a neve. A Vigasztaló pedig az, aki a megszorodott szívet Isten iránt megvidámítja, jókedvre derít, mert hiszen arról biztosít, hogy bűneink meg vannak bocsátva, a halál meghalt, az ég megnyílt, s Isten ránk mosolyog. Aki e meghatározást jól megragadja, annak már-is nyert ügye van, hiszen égen-földön csu-pa vigasztalással és örömmel találkozik.”

Luther Márton:
Jer, örvendjünk, keresztyének!

Reviczky Gyula: Pünkösöd

Piros pünkösöd öltözik sugárba,
Mosolyogva száll le a világra.
Nyomában kél édes rózsa-illat,
Fényözön hull, a szívek megnyílnak.

Hogy először tünt fel a világnak:
Tüzes nyelvek alakjába' támadt.
Megoldotta apostolok nyelvét,
Hirdeté a győzedelmes eszmét.

Piros pünkösöd, juttasd tiszta fényed'
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.

Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!

Piros pünkösöd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!

Szentháromság ünnepe

A Szentháromság ünnepe az egyik legfiatalabb az egyházi év nagyjai közül. Németalföldön és Németországban a X. század folyamán hol a Pünkösöd utáni első, hol a Pünkösöd utáni utolsó vasárnapon ülték meg. 1334-ben XXII. János pápa tette általánosan kötelezővé, és rendelte el, hogy a Pünkösödöt követő első vasárnapon adjanak hálát a Szentháromság Isten nagy csodáiért a gyülekezetek. Bár az ünnep valóban „fiatal”, s maga a Szentháromság szó nem is fordul elő a Szentírásban, az Atya, Fiú, Szentlélek egységét azonban kezdettől tapasztalja, hirdeti a keresztyénység. A székesfehérvári gyülekezetben ezen a vasárnapon tartjuk fiataljaink konfirmációját, mert valóban szükségünk van a Háromságos Isten minden áldására ahhoz, hogy a hitben megerősödjünk, és Krisztusnál megmaradjunk.

Őtöle, Őáltala és Érte van minden. Ővé a dicsőség mindörökké. Ámen. Róm 11:36.

Az egyházi esztendő többi ünnepe Istent tulajdon csodatetteibe takartan mutatja be. Karácsonykor látjuk, hogy Krisztusban emberré lett. Húsvétkor, ahogy halottaiból feltámadt. Pünkösdkor, ahogy a Szentlelket adja, s a keresztyén egyházat megalapítja – és így tovább. Mindezek az ünnepek valamely cselekedet ruhájába öltöztetve prédikálnak Istenről. Szentháromság ünnepe azonban a cselekedetek leple nélkül, úgy mutatja meg Őt, ahogyan önmagában van, tiszta isteni lényében. Itt az embernek minden teremtményt maga alatt hagyva, magasan az értelem fölé kell lendülnie, s csakis arra hallgatnia, amit Isten mond önmagáról s legbelsőbb lényéről; - különben semmire sem megyünk. Mert itt az Isten „bolondsága” és az ember „bölcssége” összeütközik.

Ezért nem kell azon vitázni, hogy miként lehet Isten Atya, Fiú, Szentlélek, és mégis egy, mert mindez úgyis megfoghatatlan. Legyen elég, hogy Isten igéjében maga Isten állítja ezt magáról.

Micsoda vigasztalás ez! Vidámitsa is meg szívünket Istennel szemben. Hiszen lám a teljes Szentháromság mindegyik személye azon van, hogy a szegény, nyomorult embert bűnből, halálból, ördög hatalmából megigazulásra, örök életre, - Isten országába segítse.

Luther Márton: Jer, örvendjünk, keresztyének!

Áldott ünnepeket kívánunk Testvéreinknek!

Konfirmáció

Idén történt

Gyülekezetünkben ebben az évben 15 fiatal készül konfirmációra. Közülük ketten Fehérvárcsurgón, egy pedig Agárdon, írásom megjelenésekor már átérték ezt a jelentős életfordulót, hitük megvallását. Május 24-én, a csurgói leány- illetve az agárdi szórványgyülekezet imádsága kísérte őket át az ünnepen. Hadd köszöntsük hát szeretettel Tokos Nikolettet és Molnár Bencét illetve Szabó Zsófiát egyházközségünk úrvacsorával élő tagjai között! Ugyanígy köszöntjük azokat a felnőtt testvéreinket, akik Nagycsütörtökön tettek vallást hitükről a gyülekezet előtt: Strobl Krisztina, Szabó-Lukoczki Ágnes és Szendrő Vivien – Isten hozott benneteket közöttünk!

Székesfehérváron június 6-án tartjuk a fiatal konfirmandusok nyilvános vizsgáját, június 7-én pedig, ünnepi istentiszteleten Ájzert Viktória, Baranyi Ákos, Bencze Anna Rebeka, Horváth Nikolett, Káplai Hajnalka, Keltai Lilla, Roncsek Gergő, Saláta József, Strobl Krisztinán, Vida Alexandra, Vörös Viktor és Zsednai Csaba életére kérjük a Szentlélek áldását. Mind a tizenötön a Tanuló közösségben c. konfirmációs tanmenet alapján tanultak. A könyv címe jelzi a konfirmációi oktatás célját: szeretnénk tanítani a fiatalokat, felkészíteni őket arra, hogy ne csak általában tudják mondani: „én hiszek”, hanem ismerjék azt az örökséget, amit szüleinken, nagyszüleinken át, a reformátorainkon keresztül az első tanítványoktól kapunk. Ugyancsak célunk, hogy ezek a fiatalok közösséget találjanak Jézussal és Jézus körül. Kérjük az Urat, hogy erősítse meg fiataljainkat ebben a kettős közösségben.

Jubilálók

Ebben az évben is szeretettel hívjuk konfirmációi ünnepeinkre azokat a testvéreinket, akik öt, tíz, tizenöt s a többi kerek évvel ezelőtt tettek először nyilvánosan vallást hitükről. Hívásunknak három célja is van. Nyilván jó emlékezni az elmúlt ünnepre, és találkozni azokkal, akikkel együtt indultunk el az úton. Hívjuk a jubilánsokat azért is, hogy most is megerősödjének, hogy együtt adhassunk hálát Isten folyamatosan áradó jóságáért. S végül hívjuk őket azért, hogy példaképei legyenek azoknak, akik most indulnak el az önálló hit útján. Legyenek minél többen körülöttük, akik legalább jelenlétükkel bizonyosságot tesznek Jézus hűségéről!

Útra bocsátó áldás

Azt írtam: várjuk a jubiláló konfirmandusokat azért is, hogy megerősödjének. Minden jubilálás azt jelen-

ti: újra megvallom hitemet, s újra kérem, hogy Isten erősítsen meg a hitben. Konfirmálni nem csak egyszer lehet. Sőt, jó, ha életünk bizonyos fordulói alatt után ünnepélyesen vagy csak magunkban odaállunk az oltár elé. Ezért hívjuk áldásra azokat a testvéreinket, akik érettségi vizsgára készülnek. Ebben az évben Avramucz Zsuzsanna, Bencze Veronika, Bóka Dávid, Erdősi Gábor, Fehér Hajnalka, Molnár Eszter, Rummy Ágnes, Szabó Kinga, Szalai Kata, Szalai Zsófia és Szenté Borbála kérték az áldást, s így készültek vizsgáikra, felnőtt életükre.

Már most készülünk arra, hogy azok, akik a következő évben tesznek érettségi vizsgát, ilyen áldással megerősödve, nagyobb bizalommal álljanak a kihívások elé. Ezért őket különös szeretettel hívjuk ifjúsági óráinkra és nyári alkalmainkra.

A következő év lehetőségei

Már most hívjuk azokat, akik vágnak hitük megerősítésére. Amikor vágyról beszélek, nem arról szólok, amit testünk érez táplálék híján. Az éhség ellenállhatatlan erő. Hitünk megerősítésének vágya ritkán ilyen, inkább tudatosság, következetesség döntése. Vágyódni a hit erősítésére éppen azért, mert hiányosságát fedezzük fel. Vágyódni a hit erősítésére azért, mert keresztségünkben elhívtunk, s amit elkezdünk, nem jó félbehagyni. Hívjuk azokat, akikben megvan ez a vágy. Kérjük azokat a szülőket, akik megkeresztelték gyermeküket, és felelősek azért, hogy a felnövő fiatal továbblépjen a hit útján, hogy hozzák el gyermekeiket.

A nyár végétől három csoportban is szeretnénk foglalkozni a konfirmációra készülőkkel. Végvári Kriszti néni hittanos csoportja – amelynek résztvevői most 5-6. osztályba járnak -, már elkezdte a tudatos készülést. Ők majd 2011 tavaszán konfirmálnak. Azok, akik 14. évüket betöltötték, s még nem konfirmáltak, egy év múlva állhatnak az oltár elé. Erre részükre összeállított rend szerint készülhetnek fel. Mindkét korosztály számára fontos volna, hogy a nyári hittanos táborban (június 28. – július 4.) részt vegyenek.

A harmadik csoportot felnőttek képezhetik. Az elmúlt évek folyamán több olyan fiatal kötött házasságot templomunkban, akik nem konfirmáltak, esetleg nem keresztelkedtek meg. Őket különösen is azért hívjuk közös tanulásra, hogy gyermekeik hitre nevelésére jó szívvel vállalkozhassanak. Ehhez a biztos ismeret feltétlen szükséges. Velük együtt minden érdeklődőt várunk. A felnőttek számára kiscsoportos, szükség esetén egyéni felkészülést biztosítunk.

A konfirmáció nem szentség. Mégis nagyon fontos - többek számára meghatározó - fordulója életünknek. A Szentlélek vételének egyik nagy alkalma. A kö-

zösségvállalás ünnepe. A nyilvános hitvallást követően pedig az úrvacsorával élők, a Krisztus közösségét újra és újra megtapasztalók közösségébe kerülünk. Kérem a gyülekezetet, hogy hordozzuk imádságban azokat, akik ebben vagy a következő évben készülnek a konfirmációra, hogy az valóban ünnep lehessen számukra, a gyülekezet számára – s hogy keveset ne mondjak: a mennyi angyalai számára.

Bencze András

Rónay György: Pünkösöd

Mintha a szél: a zúgás
Betölti már a házat.

Halászok, vámosok, parasztok
Nyelveken szólnak.

Ülünk, várjuk a lángot.

Nem tudjuk még, hogy láthatatlan.

Jézus mondja:

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket,
és ne tiltsátok el tőlem őket,
mert ilyeneké az Isten országa.”

(Mk 10,14)

Kedves szülők és gyerekek!

Meghívunk benneteket sok szeretettel minden vasárnap Istentiszteletre!

Gyerekek!

Veletek a harmadik ének közben kimegyünk a templomból és a gyülekezeti házban ismerkedünk Jézus Krisztussal.

A gyermekbibliakör alatt énekelünk, játszunk, kézműveskedünk.

Minden alkalomnak vannak témái:

Jézus számára minden egyes ember fontos

Isten szeretet és megbocsát

Jézus példázatban tanít

A világban a jó és a rossz egyaránt megtalálható

A gyerekekkel jó időben a szabadban vagyunk.

Várunk szeretettel: Kriszti néni, Lenke néni,

Erzsók néni és Gabi néni

Beszámoló az Egymásért Élni Alapítvány 2008. évi tevékenységéről

Tisztelt Közgyűlés, Kedves Testvérek!

Alapítványunk 2008. évi tevékenységéről szeretném tájékoztatni a Kedves Testvéreket.

Tevékenységünkről először számokban:

2008. január 1-jén 1 408 156,-Ft készpénzzel kezdtük meg tevékenységünket. Bevételeink az év folyamán 3 017 652,-Ft-ot értek el, melyben a legnagyobb összeget a Távirida utcai ingatlanok bérbeadásai jelentették. Emellett érdemes megemlíteni még, hogy az adományok értéke 208 000,-Ft, az SZJA 1 %-ból 766 918,-Ft bevételt realizáltunk.

A gyülekezeti ház bérbeadásából 230 000,-Ft bevétel keletkezett, előleg elszámolások /átfutó/ 516 220,-Ft.

Kiadásaink:

Munkabér és járuléakai 606 086,-Ft, Távirida utcai ingatlan költségei 357 331,-Ft, ösztöndíjak: 880 000,-Ft. Segélyekre 422 000,-Ft-ot fordítottunk, irodaszer, nyomtatvány, nyomdai költség /I-III.n.év/ 129 114,-Ft, bank, posta 61 252,-Ft, kaució visszafizetés 20 000,-Ft, vendéglátás, missziói kör, nyugdíjas klub, gyerekek, öregek karácsonya 120 418,-Ft, táborok, konferenciák 66 000,-Ft, közhasznú támogatások 34 998,-Ft.

Céltámogatások: orgonára 265 000,-Ft, melyet továbbítottunk a gyülekezet részére.

Előlegezett rezszi költség, /átfutó/ 670 197,-Ft.

Kiadások így összesen: 3 632 396,-Ft-t tettek ki, így egyenlegünk 2008. dec. 31-én 753 412,-Ft

A számokról részletesebben:

A Távirida utcai ingatlanok bérletével kapcsolatosan említeném, hogy a nagy lakás bérlői 2008. március elsejével határozatlan időre módosították a bérleti szerződésüket, és folyamatosan fizetik kötelezettségeiket. A nyár végén az épületben történt csőtörés miatt a bérlemény WC helyiségét kellett teljesen felújítanunk, melyhez saját forrásokat is igénybe kellett venni. A biztosítóhoz benyújtott számlánkat a mai napig nem teljesítették, ez ügyben folynak még a kapcsolatos levelezések.

A kis lakásban található gázkonvektor cseréjére került sor a fűtési szezon elején, mivel nagyon régi és rossz állapotú volt. A lakás bérlője 2008. december 8-án felmondta bérleti szerződését, a fél havi kaució visszafizetése közös megegyezés alapján megtörtént. Jelenleg a lakást folyamatosan hirdetjük, de az érdeklődés sajnos minimális. A bevételeink másik jelentős része az SZJA 1 %-ának az összege, mely jelentősen csökkent az elmúlt év összegéhez képest, így a 2009. évi tevékenységünk pénzügyi lehetőségei is korláto-

zódtak.

Kiadásainkról kicsit részletesebben:

2008. január - április közötti időszakban ösztöndíjra 4 fő részére fizettünk 8 000,-Ft/fő összeget. 2008. szeptember és december közötti időszakra - anyagi lehetőségeink beszűkülése miatt 20 000,-Ft/fő összeget fizettünk ki de egy összegben. Pethő Judit részére 12 hónapra 50 000,-Ft/hó összeg kifizetését teljesítettük. Segélyekre fordított összegből iskolakezdésre 1 családnak 30 000,-Ft, karácsonyra 1 nagycsaládos 50 000,-Ft-ot, 2 család 20 000,-Ft-ot kapott. 2 diák étkeztetését fizettük 10 000,-Ft/12 hó összegben.

Trajtler Gábor orgonaszakértő részére 60 000,-Ft kifizetésére került sor. A tv felvételért az alapítványnak átutalt összeget átadtuk a résztvevőknek. A krízisközpontnak az év folyamán 15 000,-Ft-ot, fogyatékos fiatalok esélyegyenlőségi konferenciájára 20 000,-Ft-ot biztosítottunk.

A Távirida utcai nagylakás ingatlanközvetítői díjának összege 50 000,-Ft volt, társasági adóra 60 000,-Ft, iparüzési adóra 16 600,-Ft, adóelőlegre 9 750,-Ft került átutalásra.

A gázkonvektor és szerelése 78 900,-Ft, beázás miatti munkabér 63 662,-Ft, burkolás díja 36 000,-Ft, ezen összegekből a biztosító által elfogadott összeg 54 000,-Ft, mely még a mai napig nem került részünkre kifizetésre.

A kuratóriumi tagok közül 2008. december 31-től kérte felmentését Falussy Ferencné Viola néni egészségi állapotára tekintettel. Ezúton is szeretném megköszönni áldozatos munkáját, és kívánom, hogy Viola néni egészségi állapota javuljon, és bölcs tanácsaira a jövőben is számíthassunk.

Megköszönöm Pirka Lajos testvérünk áldozatkész segítségét is a ránk bízott ingatlanoknál előforduló meghibásodások javításáért és a munkálatok megszervezéséért.

Szeretném megköszönni az adományokat, a felajánlott 1 %-okat, és kérem a testvéreket, hogy a gazdasági nehézségek ellenére, vagy talán éppen azért, adományaikkal és az 1 % felajánlásával a jövőben is támogassák az Alapítvány működését. Jelentsen számunkra e téren is biztatást az Útmutató 2009. évi ígéje: „Ami lehetetlen az embernek, az Istennek lehetséges.” /Lk 18,27/

Köszönöm figyelmüket. Erős vár a mi Istenünk.

Végvári Tamás

Kicsoda a lelkész?

Olyan ünnepre készül gyülekezetünk, amilyent utoljára 1981-ben látott saját templomában. Akkor Ottlyk Ernő püspök avatta lelkészé Nagy Lászlót, Nagy Tibor akkori lelkészünk és dr. Nagy Gyula teológiai professzor közös szolgálatával. A szép ünnepen - számos evangélikus lelkész mellett - Sulyok Ignác és Kósa Ferenc római katolikus pap valamint Bódás János református lelkész is részt vett.

Ebben az évben Pethő Juditot szenteli lelkésszé Ittész János püspök. A két esemény között nemcsak a tartalom és a hely jelent kapcsolatot, hanem az is, hogy Juditot Nagy László keresztelte Kemenespálán 1984-ben.

Kétszeresen is tapasztalhatjuk tehát, hogy az egyház folytonos. Csodálhatjuk, hogyan adódik tovább a keresztségben és a lelkésszé szentelésben Jézus elhívása. Mert a sok eddig jelzett név és rang egyetlen közös pontja és lényege Jézus elhívása.

Vitát vált ki újra és újra evangélikus köreinkben, hogy miként nevezzük azt az eseményt, amikor valaki lelkésszé válik. Vannak, akik avatásnak mondják. Mások szentelésnek. Megint mások latin szóval ordinációnak nevezik. Mindegyiket lehet jól és tévesen érteni. Téves lenne, ha bármely szóból arra következtetnénk, hogy a lelkész külön szintet, magasabb fokozatot jelöl az egyházi rendben. Mintha a lelkész közelebb állna Istenhez, mint bármely más megkeresztelt ember. Nem így van. A keresztségnél nincs nagyobb,

értékesebb elhívásunk. A lelkész nem pap. Nem közvetíti az „egyszerű hívő népet” Isten előtt. Hiszen éppen azt az ígéretet kaptuk, hogy a keresztség által „királyi papság, szent nemzet” vagyunk. (1. Pt 2:9.) Jézus érdeméért, a belé vetett bizalommal mindegyikünk közvetlenül járulhat Isten elé. Azonban valljuk Pál apostollal együtt, hogy Jézus Krisztus, miután az Atyához ment, „adott némelyeket apostolokul, másokat prófétákul, ismét másokat evangélistákul vagy pásztorokul és tanítókul” (Ef 4:11.), és „nekünk adta a békéltetés szolgálatát” (2. Kor 5:19). A lelkész tehát nem pap, aki ember és Isten között közbenjáró lenne, hanem Jézus elhívott szolgálója, aki Isten ígését hirdeti, aki a bűnbocsánat evangéliumával építi a gyülekezetet, aki a szentségeket kiszolgáltatja, és aki a gyülekezetet pásztorolja. Ha tehát az istentiszteleten betöltött szolgálatára gondolunk, az oltár felé fordulva a gyülekezet egy tagjaként mondja az imádságot, amikor pedig a gyülekezet felé fordul, akkor Jézus követtségében, Isten megbízásából és az evangélium hatalmával szól.

Erre a lelkészi szolgálatra kap elhívást Pethő Judit testvérünk is. Két éven keresztül segített már a lelkészi szolgálatban, különösképpen a leány- és szórványgyülekezetekben. Július 18-tól kezdődően pedig az elhívás erejével végzi a reá bízott feladatot.

Bencze András

Meghívó

„Mindenre van erőm a Krisztusban,
aki megerősít engem.”
(Filippi levél 4,13)

Isten iránti hálával tudatom, hogy 2009. július 18-án, 10 óra 30 perckor, a székesfehérvári evangélikus templomban Ittész János, a Nyugati (Dunántúli) Evangélikus Egyházkerület püspöke, lelkésszé avat.

Szeretettel hívom Önt és családját az ünnepi istentiszteletre és az ezt követő szeretetvendégségre.

Pethő Judit

Igen!

Csak egy szó, de ez nekem mindent jelent. Sajnos nem az esküvői „Igen”-em ez még, de nem is kisebb döntés annál. Lelkész leszek. Igen? Igen! Úgy döntöttem, hogy kimondom. Mert vívódtam eleget. Nem azért, mert más hivatást választanék, hanem azért, mert ezt nem lehet véletlenül vállalni. Tudatos döntés. De mégis, hogy dönthetek én? Hiszen tudom, hogy nem vagyok megfelelő erre a

szolgálatra. Kezdem sejteni, hogy mennyi mindent nem csinálok jól, milyen hibáim és bűneim vannak. Hogyan mondhatom mégis, hogy „Igen! Vállalom. Akarom. Ígérem. Fogadom.???” Hogyan lehet ezt megtenni?

Persze nem tudom a választ. Csak azt, hogy akarom kell. Úgy szeretnék ott állni, július 18-án a templomban, hogy valóban, ott és akkor, komolyan gondolom az „Igen!”-t Istennek. Nem vagyok méltó hozzá, de az én válaszomat Istené már megelőzte.

Akármennyire furcsa, nincsen kétségem abban, hogy Isten már jóval korábban döntött, hogy erre tesz Ő maga alkalmassá engem. Így kísér, hosszú évek óta, az az ige, amit meghívómra – és így a lelkészavatási istentiszteletre – alapigéül választottam: „Mindenre van erőm a *Krisztusban*, aki megerősít engem.” (Fil 4,13) Magamtól nincsen erőm.

Többen kérdezték már tőlem, hogy miért kell majd végig (az úrvacsorai részig) háttal állnom a gyülekezetnek? Miért nem láthatnak szemből? Mivel ez az istentisztelet lelkészavatás lesz, engedjék meg, hogy önmagamból, és így a saját helyzetemből kiindulva adjak erre választ: Édesanyám, Édesapám és Bátyám

huszonöt éve áll hol mellettem, hol előttem, hol mögöttem, hogy tartsanak. Akik pedig szintén huszonöt éve, vagy akár csak néhány napja teszik ezt, azoktól is nagyon sokat kaptam. Amikor ott állok majd, hátal, ott lesznek mögöttem azok, akiknek az eddigieket köszönöm, és akikre Isten azt a feladatot bízta, hogy neveljenek és növeljenek engem a lelkészi szolgálatomban és a saját, személyes életemben is. Mert nem csak én pásztorolok majd. Ezt tudom. Engem is pásztorol Jézus, és rajta keresztül mindenki más.

Pethő Judit

Énekeltünk az Úrnak!

Húsvét utáni 4. vasárnap, 2009. május 10-én (Cantate vasárnapján) Nemescsón énekeltünk az Úrnak. Gyülekezetünk énekkara Fejér-Komárom Egyházmegyeét képviselte ezen az alpokalji kis településen megrendezett Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületi kórustalálkozón.

Szépen gyarapodó énekkarunk nem kis aggodalommal vállalta a megtisztelő, de - a zsűri tagjainak nevét hallván – kissé ijesztő feladatot. A május 10-i időpont nagyon közelinek látszott a húsvéti készülődés időszakában, de karvezetőnk, Csekéné Bányai Erzsike hite, kifogyhatatlan energiája a felkészülés heteiben végig segített bennünket.

Műsorunkat az idei évfordulókra és az éneklés ünnepeire építettük. A délelőtti istentiszteleten a közös énekek mellett Szokolay Sándor *Énekeljétek az Úrnak új éneket* című zsoltárával szolgáltunk. A délutáni bemutatón a következő műveket adtuk elő:

Vége van már a szolgaságnak (Purcell H.)
Győzelmet vettél (G. F. Händel) – zenekari kísérettel
Az Úrra hagyjad utad! (J. Haydn)
Jól tudom mily gyarló szó (F. Mendelsohn-Bartoldy)
Ó, Jézus, amikor sokan (Sulyok Imre)
Örvendezzünk – Freut euch alle (J. S. Bach) – zenekari kísérettel

Rajtunk kívül szerepelt még egy-egy kórus Harkáról, Kaposvárról, Tétről, Veszprémből és a házigazdák Nemescsóról. Mindegyik kar más-más jellegű összeállítással (amerikai, népdal jellegű, egyházi ünnepeink köré épülő...), de hasonló lelkesedéssel készült.

A szakértő zsűri (Szokolay Sándor zeneszerző, Kamp Salamon, az Evangélikus Egyház országos egyházzenei igazgatója /Bach szakértő/, s a helyi zeneiskola igazgatója) legnagyobb örömeinkre a mi kórusunkat ítélte méltónak az első helynek megfelelő emléklapra, amely mellé a polgármester úr egy – Nemescsó jellegzetes épületeit megőrkítő – festményt is ajándékozott. Ez a minősítés nagy örömet okozott mindannyiunknak, de az élményt igazán teljessé a maroknyi nemescsói gyülekezet igyekezete, a kedves fogadtatás tette. Míg Ittész püspök úr szavaival lelki éhünket-szomjunktat oltotta, addig a gyülekezet testi kényelmünkről gondoskodott (vagy 2 kg-ot híztunk - sajnos fejenként).

Köszönjük a vendéglátást a házigazdáknak, a szolgálatot az énekkar minden állandó és idegenlégiós tagjának, s Isten mellett leginkább Erzsikének, akiről egy kedves győri úriember azt mondta: „...becsüljék meg, mert ilyen nagyszerű, képzett, emberi ember ritkán adatik...”

Czibikné Kónicz Márta

Énekeltek az Úrnak!

Tudod-e Barátom, hogy mi az a Nemescsó?

Csak így, „k” nélkül a végén. Megvallom, két hónappal ezelőtt nem is hallottam még ezt a szót. Aztán megjött a feleségem a székesfehérvári evangélikus gyülekezet énekkarának egyik próbájáról, és ellelken-

dezte, hogy a május 10-i, Cantate vasárnapi Nyugati (Dunántúli) Egyházkerületi kórustalálkozóra – és versenyre – a Fejér-Komárom Egyházmegyéből őket hívták meg *Nemescsóra*.

Ettől fogva *Nemescsó* lett dolgaink igazításának sarokpontja. Céljaink elérésének előfeltétele volt, hogy ne akadályozza a *Nemescsóra* való felkészülést, és a gondosan megtervezett, privát ünnepléseinkkel kombinált *Nemescsóra* utazást, valamint a *nemescsói* felépést. Családunk öttagúra bővült. Állt a feleségemből, két lányomból belőlem és *Nemescsóból*. Csak nem ebben a sorrendben!

Az óriási hitű, kifogyhatatlan energiájú Csekéné Bányai Erzsike karnagyunk által összeállított program zeneszerzői is intim viszonyban vannak a *nemescsói* kórustalálkozóval! Hiszen Purcell H., a *Vége van már a szolgaságnak* zeneszerzője a *nemescsói* kórustalálkozó előtt éppen 350 évvel, míg F. Mendelsohn, a *Jól tudom mily gyarló szó* alkotója pedig e találkozó előtt 200 évvel született! Továbbá G. F. Händel, a *Győzelmet vettél* szerzője írásunk fókuszában lévő esemény előtt pont 250 évvel, míg J. Haydn, *Az Úrra hagyjad utad* írója történetünk előtt 200 évvel halt meg! Nem érdemtelenül kerültek tehát nevezett műveikkel műsorunkba a kortárs Sulyok Imre (*Ó, Jézus, amikor sokan*) és a kihagyhatatlan J. S. Bach (*Örvendezzünk – Freut euch alle*) mellé!

A kórusok szereplése előtt azt gondoltam, hogy előadásunk összeállításával – önzetlen nagyvonalúsággal – előnyhöz juttatjuk versenytársainkat, és dicsőség szempontjából az eddigi eredményei miatt versenyen kívül fellépő kaposváriakat is!

Ugyanis kihagytuk a Szokolay Sándor *Énekeljete az úrnak új éneket* című zsoltárát, ami a délelőtti istentisztelet és délutáni kórustalálkozó összes éneke közül is a legborzongatóbban szólt, és a zsűriben - Kamp Salamon, az Evangélikus Egyház országos egyházzenei igazgatója /Bach szakértő/, és a helyi zeneiskola igazgatója között - ott ült Szokolay Sándor!

Aztán beláttam, hogy programunk Szokolaytlanítása nem volt könnyelműség, hanem Csekéné Bányai Erzsike sportszerűsége is kiterjedő figyelmének gyümölcse! Ugyanis hiába küldte Veszprém aranytörkű anyukáit gosszellel, hiába hatott érzelmeinkre nép-

dallal is az energikus lelkész által irányított harkai kórus, hiába szóltak szépen a tétiek, hiába voltak ott-hon a nagy létszámú *nemescsóiak*, a legjobbnak kijáró emléklakett – köszönhetően a hangszeres ifjúsági kísérő művészeinknek is – a miénk lett! Gratulálunk lányok, asszonyok, szép volt fiúk!

Barátom, tudod már, hogy mi az, hogy *Nemescsó*? Ne ítéld gyorsan, mert még nem tudod!

Nemescsó, nem csak

- egy bő 300 fős, öskor óta lakott, 725 éve írásban is említett, sok és gondos munkával 120 főt meghatározó figyelmességgel vendégül látó kis falu,
- 220 éves, ám ma is célszerű és kényelmes padokkal, állandó országos kiállításra méltónak talált másolattal rendelkező szószék-oltárral, a szintén országos kiállításra ítéltetett oltárterítőjének másolatával díszített műemlék templommal,

hanem egy olyan közösség is, ahol

- a polgármester tisztos kora ellenére kétkezi munkával, helyszíni jelenléttel, jó szóval és szervezéssel is részt vállal a vendéglátás sikerében,
- az evangélikus lelkész a 36 fős énekkarnak nem csak tagja, hanem mókamestere is,
- az evangélikus gyülekezet több telephelyes, három szakirányú művészeti iskolát, falugondnoki munkát, házi segítségnyújtást, szociális étkeztetést végző szeretetszolgálatot üzemeltet, és rövidesen gyermek- és leányanya otthon valamint családoknak átmeneti szállás lehetőségével is teljesíti a felebaráti szeretet – személyes tapasztalatom szerint – örömmel vállalt krisztusi parancsát.

Hát, Barátom – a lelkészünk által állított terjedelmi korlátok között, nekem – ez *Nemescsó*, énekkarunk újabb sikerének fizikailag kicsi, ám lélekben óriási helyszíne!

Czibik István

Tanévzáró istentisztelet – közös gyülekezeti ebéddel 2009. június 14-én

Az ifjúság szolgálatával június 14-én évzáró istentiszteletet tartunk templomunkban, amire szeretettel hívunk a tanévet záró iskolásokon és pedagógusokon túl mindenkit.

Az istentisztelet után közös ebédre hívjuk a családokat a gyülekezeti házba, hogy asztalközösségben is együtt adjunk hálát Istennek az elmúlt tanév ajándékaiért. Ebéd után a gyülekezetünkben szolgáló csoportokat is megismerhetjük egy-egy rövid bemutatkozás révén.

Kérjük gyülekezetünk tagjait, hogy amennyiben elfogadják a közös ebédre szóló meghívást, azt június 8-ig a lelkészi hivatalban jelezzék, hogy létszám ismeretében tudjunk tervezni. Az ebédhez egy-egy tányér süteményt örömmel elfogadunk, valamit köszönettel fogadunk majd hozzájárulást az ebéd költségeihez a kihelyezett perselybe.

Érzések és élmények a dr. Molnár Gyula irodalmi emlékkör kapcsán

Az előző számban, dr. Brolly Tamás megfogalmazásában, megjelent egy írás: „**A madarak a csillagokat nézik**”, amelynek alcíme „*Molnár Gyula emlékkör toborzó*” volt. Mártika (Gyuszi bácsi felesége) fáradságot nem ismerő lelkes szervező munkájának hatására, 2009. március 19-én megalakult az irodalmi emlékkör.

Azóta már három alkalommal jött össze, ha nem is nagy létszámban, az irodalmat, verseket elkötelezetten szeretők társasága.

Az emlékkör névadójára emlékezve, mindegyik alkalommal Molnár Gyula versek is elhangzottak.

A most következő, *Költő szeretnék lenni* című verséből vett rövid idézet, Gyuszi bácsi szerénységét, és a híres költő ősök (Szász Károly, Vargha Gyula) iránti tiszteletét példázza.

„Költő vagyok? Nem, csak néha támadt
Szívemben kósza, röpké rím
A költő vérből, mit az unokáknak
Örökül hagytak költő őseim.”

Az összejövételre minden résztvevő hozhatja az általa szépnek, felolvasásra érdemesnek tartott verseket, melyeket saját maga olvas ott fel. Így kerülnek elő több mint negyven évvel ezelőtt kézi másolással gyűjtött versek (mivel akkor még hivatalosan nem jelenhettek meg), vagy akár emlékezetből előkerülő, fejből felidézett versek is.

Mindkét alkalommal megtisztelte jelenlétével és aktív részvételével az összejövételt dr. Simonyi Gyuláné (Zsóka néni), aki Gyuszi bácsi költőtársának

is tekinthető. Jórészt saját verseit olvasta fel, illetve egy Sinka István balladát is elmondott, mellyel pár éve még szavalóversenyt is nyert.

Az irodalmi emlékkör vezetője, legfőbb szervezője, legaktívabb tagja dr. Brolly Tamás. Magas színvonalú versmondó készsége, irodalmi ismeretei, az általa hozott nagyszámú vers összeválogatásának hozzáértőre valló módja garantálja, hogy a résztvevők lélekben feltöltődve, megelégedett érzéssel mehetnek haza.

Az első két estén nagyrészt Babits Mihály és Kányádi Sándor verseinek köréből kerültek ki a felolvasottak. Elhatározásunk szerint, a továbbiakban mindig a résztvevők előre megbeszélt kívánsága szerint alakul a műsor.

Az utolsó alkalommal Román Károly tanár úr mutatta be József Attila költészetét.

Az irodalmi kör nyitott, minden irodalmat, verset kedvelő testvérünket szeretettel várjuk, akár közreműködőként, akár hallgatóként.

Tavaszi lévén, az irodalmi körben szintén elhangzott, Várnai Zseni Csodák csodája című versének első versszakával fejezem be a beszámolómat:

Tavasszal mindig arra gondolok,
hogy a fűszálak milyen boldogok:
újjaszületnek, és a bogarak,
azok is mindig újra zsonganak,
a madárdal is mindig ugyanaz,
újjáteremti őket a tavasz.

Prépost Károly
az irodalmi kör egyik résztvevője

Menjünk együtt Piliscsabára!

Maholnap itt a nyár. Diákok, fiatalok sokan készülődnek táborokba. Az idősebbek is rászorulnak a kikapcsolódásra, de itt az ideje és lehetősége a testi-lelki felfrissülésnek, erőgyűjtésnek is.

Gyülekezetünkben is többen úgy tervezzük nyári programunkat, hogy ez a két szempont együtt érvényesüljön. Már jó pár éve örömmel veszünk részt Piliscsabán a FÉBÉ rendezte csendesnapokon. Mindig összeverődünk jónéhányan, és mindig akad, aki először csatlakozik és utólag kiderül, hogy a testvéri közösségben jól érezte magát. Gyönyörű környezetben, érdekes, időszzerű és színvonalas előadásokat hallgatunk, sokat énekelünk és együtt imádkozunk. Tartalmas beszélgetések során megosztjuk örömeinket, segítünk hordozni egymás terhét.

A gazdag program is enged időt sétára, a környék megismerésére. Jó a kedves, idős diakonissza-testvérek hiteles életét, szolgálatát látni, keresztény élettapasztalatukból részesedni. Ma különösen szükségünk van erre!

Idén is hívnak-várnak bennünket. Minden konferencián találkozunk fiatalabb résztvevőkkel is, hiszen az előadások témái és az áhítatok is minden korosztályt megszólítanak.

Szükségünk is van arra, hogy az egyházban, gyülekezetünkben ne válasszon el bennünket az életkori különbség.

Örömlénk, ha minél többen együtt mehetnénk Piliscsabára a FÉBÉ konferenciára!

Fehér Károlyné

Várnak a szigetek (Ézs. 60, 9)

Az ige hallatán, a szép természeti képek, a pihenés és kikapcsolódás mellett, eszembe jut az EKME is, az Evangélikus Külmisszió Egyesület.

Az elmúlt nyáron meghívást kaptam többedmagammal Piliscsabára, a külmissziói konferenciára. Érdeklődve és kíváncsian mentem el.

Tettre készen, sok élménnyel és lelkileg feltöltődve jöttünk haza mindannyian, felnőttek és gyerekek egyaránt. Megismerhettük a missziói munka örömeit, nehézségeit, amit a bibliafordítók, vagy a Kenyában élő magyar család nap mint nap megtapasztal. Ízelítőt kaptunk arról, hogyan, milyen módon teljesítik a misszió parancsot „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet” (Máté 28, 18-19)

Várnak a szigetek...

Isten azt akarja, hogy igéje eljusson mindenkihez a

földkerekségen, eljusson az elszigetelt emberi életekhez, a magára hagyott gyülekezetekhez, a városok, falvak lakóihoz. Mindannyiunk elhívása, hogy az örömhírt, Jézus szeretetét továbbadjuk, beszéljünk róla, itthon Magyarországon, Székesfehérváron, és imádkozzunk egymásért. Bárhol vagyunk a világban. Piliscsabán, ebben az évben is lehetőségünk van a külmissziói konferencia alkalmain, az igehirdetések, az imádságok, áhítatok, előadások, kötetlen beszélgetések során hitünk mélyítésére, ismereteink bővítésére és arra, hogy felismerjük a konkrét segítség lehetőségeit. „Tegyük jót mindenkivel, leginkább azokkal, akik testvéreink az Úrban. Galata 6, 10

Hívjuk és várjuk a külmissziói konferenciára gyülekezetünk tagjait!

Kissné Kárász Rózsa

Presbiteri tovább képzés Révfülöpön 2009. február 27- március 1.

Nagy megtiszteltetésnek, és bizalomnak érzem a gyülekezetem részéről, hogy presbiternek választottak. Tudom, sokat kell tanulnom, hogy ezt a felelősségteljes küldetést be tudjam tölteni. Ezt szolgálta a továbbképzés Révfülöpön, amelyen részt vettem.

Az ország majd minden részéről várt testvérek megérkezése után áhítattal kezdődött a konferencia: Rövid bemutatkozás, kellemesen eltöltött vacsora után Gáncs Péter püspök úr tartotta meg előadását, a presbiteri szolgálatról.

Feltett kérdésre – Mit jelent ma presbiternek lenni? Bozorády Zoltán nyugalmazott esperes a presbiteri szolgálat bibliai, teológiai alapjairól adott útmutatást. Hangsúlyozta, szolgálatunk kezdetén fontos, hogy tudatunkban legyen, csak a Szentlélek segítségével, csak Jézus Krisztus tanítására figyelve, könyörgő imával lehet munkánkat becsületesen végezni.

A presbiterek felelőssége az egyház, az egyházi munka. Nagy a veszély, ha az egyház sodródik. Húsz évvel a rendszerváltás után a stratégia, az ÉLŐ KÖVEK EGYHÁZA, megfogalmazza, hogy az „épületeket tatarozó” egyház helyett, a gyülekezet lelki építése a feladatunk. Humán egyház, léleképí-

tés, élő közösség, tevékeny lelkész, ez az egyház motorja.

Megújuló presbiteri szolgálat.

Mit várhatok? Védelmet, védettséget: a gyülekezet közössége jelenti annak, aki ott szolgál. Olyan közösséget kell szervezni, ahol mindenki jól érzi magát. Lelkész és presbiter között kölcsönös a bizalom.

Nem elit csapat, nem úri passzió, küldetésünk van.

A presbiter, küzdő, áldást kérő- hordozó, előjáró, aki Jézusra mutat. Jézushoz segíti a másikat.

A konferencián előadás keretében Dr. Mekis Viktória és Dr. Benkő Ingrid az egyház jogi témáiról tartott előadást. Hangsúlyozta, fontos, hogy amikor emberi ügyeket intézünk, akkor is az Úristen szolgálatában állunk. Az előadások végeztével közösen egy nyílt levelet fogalmaztunk meg presbiter társaink részére.

Vasárnap közös úrvacsorai istentiszteleten vettünk részt.

Hálát adok Istennek, hogy részt vehettem ezen a konferencián. Másokat is szívesen buzdítok, hogy hasonló rendezvényekre feltétlenül menjenek el. Közösségben sokkal nagyobb lehetőség van a lelki épülésre.

Erős vár a mi Istenünk!

Stermeczky Jenőné

Gyülekezeti ifjúsági tábor Tordason

Ez a táborunk még szervezés alatt van, de az már biztos, hogy készülünk ide. Eddig többnyire építőtábor volt ez számunkra (festés, vakolás, favágás, stb.), most azonban úgy tűnik, hogy többnyire beszélgetni, kirándulni és sportolni fogunk, de közben azért építünk is...

Érdeklődni és jelentkezni Pethő Juditnál tudsz. a 20/824-5506-os számon, illetve az alábbi címen:

judit.petho@lutheran.hu

EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR

8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677

Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300

E-mail: szfvar@lutheran.hu

Honlap:

<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész

Mobil: (06) 20 824 3301

E-mail:

bencze.andras@lutheran.hu

Pethő Judit lelkész jelölt

Mobil: (06) 20 824 5506

E-mail:

judith.petho@lutheran.hu

Alapítványunk
bankszámlaszáma:
10200232-29375211

ALKALMAK

Alkalmainkat itt csak megjegyzésszerűen soroljuk fel. Részletes információkkal a lelkészek és közösségvezetők szolgálnak

Székesfehérvár:

Június 6. szombat 16 h – Konfirmációi vizsga, szeretetvendégség, jubiláló konfirmáltak találkozója

Június 7. vasárnap 10,30 h – Konfirmációi ünnepi istentisztelet

Június 14. vasárnap 10,30 h – Tanérvázó istentisztelet

Július 18. szombat 10,30h – Pethő Judit lelkészjelölt lelkésszé szentelése

Augusztus 9 – 15. gyülekezeti ifjúsági tábor – Tordas. (Megbeszélés alatt.)

Augusztus 28 – 29. kihelyezett presbiteri-munkatársi hétvége - Piliscsaba

Agárdi nyári istentiszteletet, június, július, augusztus hónapban minden második és negyedik vasárnap este 6 órakor (18 h) lesz.

Egyházmegyei alkalmaink:

Június 1. Pünkösd hétfő – Egyházmegyei Csendesnap - Tordason

Június 28 - július 4. egyházmegyei hittanos tábor - Nagyvelegen.

Július 26 - augusztus 1. egyházmegyei ifjúsági tábor - Nagyvelegen.

Országos alkalom:

Július 3-5. Határnyitás '89 szimpózium - Sopron

Diakóniai és missziói alkalmak:

Június 19-21. III. Férfikonferencia Piliscsabán a Béthelben

Június 25-28. FÉBÉ konferencia Piliscsabán a Béthelben

Augusztus 20-23. FÉBÉ konferencia Piliscsabán a Béthelben

Július 5-8. Külmisszió konferencia és gyermektábor Piliscsabán EKME

Július 9-12. Belmissziói konferencia Piliscsabán EBBE

Egyházmegyei ifjúsági tábor Nagyvelegen

Elmúltál már 14 éves? Hogyha még csak éppen pár hónappal, vagy akár már tizen-egynéhány éve, akkor Neked szól ez a tábor, amit a nagyvelegi kastély épületében szervezünk meg július 26. és augusztus 1. között.

Amire számíthatsz: áhítatok, beszélgetések (korcsoportokban), előadások, sport, játék és alkalom a személyes beszélgetésekre.

Amit feltétlenül hozz magaddal: Biblia, füzet, sátor, hálósák. (Hogyha azonban valamilyen ok miatt nagyon nem szeretnél sátrazni, akkor alhatsz az épületben, hálósákokat vagy ágyneműt azonban akkor is hozz magaddal.)

Mennyibe kerül? Előreláthatóan 13.000 Ft-ba. Hogyha szeretnéd, fizethetsz előre részletekben is.

Kinél érdeklődhetsz és jelentkezhetsz? Pethő Juditnál, az ifi vezetőjénél személyesen, valamint a 20/824-5506-os számon, illetve a judit.petho@lutheran.hu címen.

Várunk! ☺